

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 1066-ҳадис

1066/2358 – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «ثَلَاثَةٌ لَا يَنْظُرُ اللَّهُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يَكْتِبُهُمْ وَهُمْ عَذَابُ أَلِيمٍ: رَجُلٌ كَانَ لَهُ فَضْلٌ مَاءٍ بِالطَّرِيقِ فَمَنَعَهُ مِنْ ابْنِ السَّبِيلِ، وَرَجُلٌ بَاعَ إِمَامًا لَا يُبَايِعُهُ إِلَّا لِدُنْيَا، فَإِنْ أَعْطَاهُ مِنْهَا رَضِيَ وَإِنْ لَمْ يُعْطِهِ مِنْهَا سَخِطَ، وَرَجُلٌ أَقَامَ سِلْعَتَهُ بَعْدَ الْعَصْرِ فَقَالَ: وَاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ غَيْرُهُ، لَقَدْ أَعْطَيْتُ بِهَا كَذَا كَذَا، فَصَدَّقَهُ رَجُلٌ». ثُمَّ قَرَأَ هَذِهِ الْآيَةَ: (إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا) [آل عمران: 77].

1066.2358. Абу Ҳурайра розияллоху анху айтади:

«Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам дедилар: **«Уч киши борки, Аллоҳ қиёмат куни уларга қарамайди ҳам, покламайди ҳам; уларга аламли азоб бор:**

- йўлда ортиқча суви бўла туриб, уни йўқсил йўлчига бермаган киши;

- имомга фақат мол-дунё учун байъат қилиб, ўшандан бериб турса, рози бўлиб, бермаса, норози бўлган киши;

- асрдан кейин: «Ўзидан бошқа илоҳ бўлмаган Аллоҳга қасамки, шубҳасиз, мен булар учун шунча-шунча берганман», деганда (харидор) одам унга ишонгач, савдо молини ўтказиб олган киши».

Кейин ушбу оятни ўқидилар: «Аллоҳнинг аҳдини ва ўз қасамларини озгина баҳога сотадиганлар»*.

Изоҳ: Кўпинча савдогарлар молни қайтариб кетмай деб, қасам ичиб бўлса ҳам кечки бозорда сотиб кетишга одатланганлари учун ҳадисда «асрдан кейин» деб таъкидланмоқда.

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI